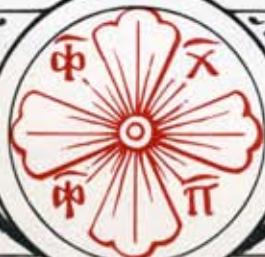

ακολούθια
πάντων τῶν ἐν Κρήτῃ
διαλαμψαντῶν ἀγίων

Ποιηθεῖσα
ύπὸ τοῦ ἐκ τῶν Ἀδελφῶν
τῆς σεβασμίας Μονῆς τῆς Ἀγκαράθου,
Ἱερομονάχου Κυρίλλου Κογεράκη
καὶ τοῦ Ἱερέως Θύαγγέλου Παχυγιανάκη.

**ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ
ΜΝΗΜΗΝ ΕΠΙΤΕΛΟΥΜΕΝ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΚΡΗΤΗ
ΔΙΑΛΑΜΨΑΝΤΩΝ ΑΓΙΩΝ***

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ίστωμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ προσόμοια.

***Ηχος α'.** Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σήμερον χαίρει ἡ Κρήτη, ἡ πολυθαύμαστος, καλλίγονος ὡς μῆτηρ, ἐπὶ τέκνοις Ἀγίοις, καὶ ἀδεί τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, εὐσεβῶς ἀνακράζουσα ὁ θαυμαστὸς ἐν Ἀγίοις πάντων Θεός, τῷ λαῷ σου δίδου ἔλεος.

Αθανασίας τὰ ἄνθη, τὰ εὐωδέστατα, τοὺς ἐν τῇ Κρήτῃ πάντας, θεοφόρους Ἀγίους, ὡς χάριτος δοχεῖα περιφανῆ, μακαρίσωμεν σήμερον, διτὶ ἀπόδησίᾳ ὑπὲρ ἡμῶν, τῷ Σωτῆρι ἐντυγχάνουσι.

Τοῦ εὐκλεοῦς ἀρχιθρόνου, Τίτου τοῦ μάκαρος, τῆς μυστικῆς φυτείας, τοὺς βλαστοὺς κατὰ χρέος, Ἀγίους τοὺς ἐν Κρήτῃ δεῦτε φόδαις, ἀδελ-

φοὶ ἀνυμνήσωμεν, διτὶ ἡμῖν ὑποδείγματα ἀκριβῆ, ἐναρέτου δίου πρόκεινται.

Ητῶν ἐν Κρήτῃ Ἀγίων, θεία συνέλευσις, φυλάττετε ἐκ πάσης, συνοχῆς καὶ ἀνάγκης, ὑμᾶς τοὺς εὐφημοῦντας πανευλαβῶς, ὡς πυξία τοῦ Πνεύματος, ὡς ὑποφήτας τῆς πίστεως θαυμαστούς, καὶ Χριστοῦ πιστούς θεράποντας.

Δόξα Πατρὶ. ***Ηχος πλ. δ'.**

Τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων στρατευθέντες, ἐν ἀρετῆς πολυειδέσι τρόποις, καὶ ἔκαστος ἴδιῳ καιρῷ, ἐν τοῖς ὅπλοις ὡς γέγραπται τοῦ φωτός, τὸν τοῦ σκότους δυνάστην ἐνικήσατε, οἱ ἐν Κρήτῃ πολυάριθμοι Ἀγιοι· διὸ γέρα ποικίλα λαδόντες, τῆς θεώσεως ταῖς ἀνεσπέροις μαρμαρυγαῖς, ἐν πρωτοτόκων σκηναῖς ἐλαμπρύνθητε, καὶ τῷ τρισακτίνῳ Ἡλίῳ τῆς ζωῆς, μετὰ δόξης ἀπείρου παρέστητε, τὸν φωτισμὸν αἴτούμενοι, τοῖς πόθῳ ὑμᾶς γεραίρουσι.

* Ἡ Ἀκολουθία πάντων τῶν ἐν Κρήτῃ διαλαμψάντων Ἀγίων ἐποιήθη ἐν ἔτει 2001, προνοίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πέτρας καὶ Χεδδονήσου κ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ καὶ δημοσιεύεται τὸ πρῶτον ἐνταῦθα. Ὁ Μικρὸς Ἐσπερινός, τὰ Ἐσπέρια Στιχηρὰ μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ αὐτῶν, τὸ γ' Ἀπολυτίκιον, τὰ Καθίσματα τοῦ Ὁρθρου, ὁ ἐν τῷ Ὁρθρῷ α' Κανὼν τὸ β' Κοντάκιον καὶ διάστιχος τοῦ Οἰκος, τὰ Ἐξαποστειλάρια καὶ τὰ Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Αἰνων συνετάχθησαν ὑπὸ τοῦ Ἱερομονάχου Κυρίλλου Κογεράκη. Ὁ Ἱερέυς Εὐάγγελος Παχυγιανάκης ἐποίησε τὰ ἐν τῇ Λιτῇ Ἰδιόμελα, τὸ α' Ἀπολυτίκιον, τὸ δέ τῷ Ὁρθρῷ Κανὼν, τὰ α' Κοντάκιον καὶ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνων. Τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων συνετάχθη ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Γεωργίου Σωμαράκη, τὸ δέ τὸ Ἀπολυτίκιον ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Εμμανουὴλ Σταυρουλάκη.

Καὶ νῦν. Τὸ δογματικόν τοῦ ἥχου Θεοτοκίου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

***Ηχος β'.** Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χαίροις θεῖος χορός, Ἀγίων τῶν ἐν Κρήτῃ, τῆς πίστεως φωστῆρες, οἱ πάντας δαδουχοῦντες, φωτὶ Θεοῦ τῆς χάριτος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός...

Πίστεως ἐν ὑμῖν, ἡ δύναμις ἐδείχθη, ἐκλάμπουσα ποικίλως, ἐν χρόνοις διαφόροις, Θεοῦ προνοίᾳ "Ἀγιοι.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ...

Πάντοτε τῷ Θεῷ, πρεσβεύετε φυλάττειν, ἐκ συμφορῶν τὴν Κρήτην, ὑμῶν ἐγκαυχωμένην, τῇ συνελεύσει "Ἀγιοι.

Δόξα Πατρὶ. Τοιαδικόν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, ὁ θαυμαστὸς ὑπάρχων, ὡς ὁ Προφήτης ἔφη, ἀεὶ ἐν τοῖς Ἀγίοις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα ἀγαθή, ἀγάθυνον τὸν νοῦν μου, καὶ δός μοι τὴν ζωήν μου, ἀξίως ἐκτελέσαι, Θεοῦ ἐν τῷ θελήματι.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέρδαξα, Ίστωμεν στίχ. ι' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῶν Ἀγίων τὰ κάτωθι στ'.

***Ηχος δ'.** Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ητὸν Κρήτη ἀγάλλεται, Ἐκκλησία ἐν Πνεύματι, καὶ λαμπρὰν πανήγυριν ἀγει σήμερον, τοὺς μαργαρίτας τῆς πίστεως, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, εὐώδιαν ἀρετῶν, εὐσεβείας τὰς σάλπιγγας, τοὺς ἐν ἔτεσιν, ἐν αὐτῇ διαφόροις ἐν Κυρίῳ, διαπρέψαντας Ἀγίους, χρεωστικῶς μακαρίζουσα.

Μαθητὴν ὡς συνέκδημον, τοῦ Ἐθνῶν χριστοκήρυκος, καὶ τῆς Κρήτης ἐνθεον πρωτεπί-

σκοπον, Τίτε θεόφρον ἀπόστολε, τιμῶμεν σε σήμερον, συντιμῶντες, εὐσεβῶς, τοὺς βλαστοὺς οὓς ἔξηνεγκεν, ἡ φυτεία σου, ὡς Ἀγίων θεόλεκτον χρείαν, μεθ' ὃν πρέσβευε Κυρίῳ, ἀεὶ φυλάττειν τὴν ποίμνην σου.

Εύφημείσθω Εὔμενιος, Πινυτὸς Πέτρος Φίλιππος, σὺν Ἀνδρέᾳ Κύριλλος καὶ Εὐτύχιος, Μύρων ὁ θεῖος καὶ Ἀνθιμός, καὶ ἄπας ὁ σύλλογος, τῶν σοφῶν Ἱεραρχῶν, οἱ ἀξίως ἐμπρέψαντες, προτερήμασιν, οὐρανίους ζωῆς καὶ ποιμασίας, καὶ κομήσαντες ἐνθέως, Τίτου τὸν θρόνον τοῦ μάκαρος.

Τὸ δεκάριθμον σύστημα, τῶν Μαρτύρων ὑμνήσωμεν, σὺν αὐτοῖς δὲ τέσσαρας τοὺς ἀλκιφόρους, τοὺς ἐν Πεθύμηνη ἐμπρέψαντας, καὶ πάντας τιμήσωμεν, Ἀθλοφόρους τοὺς κλεινούς, τοὺς ἀρτίως καὶ πρόπαλαι, ἐναθλήσαντας, ὑπὲρ φύσιν Κυρίου τῇ ἀγάπῃ, καὶ τὴν Κρήτην τῶν αἵματων, ταῖς προχοαῖς ἀγιάσαντας.

Τῶν Οσίων τὸ ἄθροισμα, τοὺς ἐν Κρήτῃ τελέσαντας, ἐγκρατείας δίαιτον τὸν οὐρανίον, καὶ ἔξι αὐτῶν τοὺς φοινίξαντας, αἵματων τοῖς ὁρύμασι, τῆς ἀσκήσεως στολήν, εἰς χορείαν συνάψαντες, μίαν σήμερον, σὺν γνωστοῖς τοὺς ἀγνώστους ἐπαξίως, εὐφημήσωμεν ὡς δίου, θεοφιλοῦς ὑποδείγματα.

Κρητονήσου τὸν πρόεδρον, ὡς ποιμένα γεράσιμον, ἀπαντες Γεράσιμον ἀνυμνήσωμεν, καὶ τοὺς αὐτῷ συναθλήσαντας, φαδρῶς ἐπαινέσωμεν, ὅτι ἡσχυναν στερβός, τῶν τυράννων τὴν ἔπαρσιν, καὶ ἐτράνωσαν, τῶν Πατέρων τὴν πίστιν ἐσχάτοις, μαρτυρίου τοῦ κρατῆρος, ἐν εὐφροσύνῃ γευσάμενοι.

Δόξα Πατρὶ. ***Ηχος πλ. δ'.**

Σήμερον ὡς πολύφωτος λυχνία, τῆς τῶν Κρητῶν Εκκλησίας τῷ πληρώματι, τῶν ἐν αὐτῇ διαλαμψάντων Ἀγίων, ἡ σεβασμία διμήγυρος ἔξελλαμψε, τῶν εὐσεβῶν τὰς καρδίας πυρσεύουσα, τῶν ἐν διμοφροσύνῃ διοώντων χαίροις χορεία περιφάνης, ἡ τὸν ἀρχιθρόνον Τίτον, ἔξαρχον ἔχουσα οὐρανίον, καὶ αὐτὸν πλουτοῦσα ἀληθῶς, θεόκτιστον πίστεως προπύργιον χαίροις δλδία συνέλευσις, ἡ τὴν πνευματικὴν τοῦ Παύλου φυτείαν, πολυειδῶς ἀναδείξασα πολύφωδον, καὶ εἰς ἑκατὸν τῆς εὐσεβείας, ἐν χάριτι τοὺς καρποὺς ἀναβλαστήσασα· χαίροις συναυλία οὐρανίος, τῆς κατὰ Χριστὸν πολιτείας, μυστικῶς τὸ κάλλος ἐκφαίνουσα, καὶ τοὺς πιστοὺς ἀεὶ ποδηγετοῦσα, πρὸς ὅδὸν ἀρ-

στην τελειότητος. 'Άλλ' ώς έχοντες παρόγησίαν πρὸς Θεόν, ώς αὐτοῦ ἡγιασμένοι θεράποντες, ἐκτενῶς πρεσβεύετε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἥχου.**

Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἴλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψηται αὐτῶν βάσανος. "Εδοξαν ἐν δόθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντοιμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γάρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ δλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτούς ἀξιούς ἔαυτοῦ. Ως χροσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινούσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λᾶῶν, καὶ βασιλεύσουσι αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς δσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπή ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε' 15-στ' 3).

Δικαιοὶ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὅψιστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπίας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ δραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἔχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, δσιότητα· δξυνεῖ δὲ ἀπότομον δργὴν εἰς δομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις διφήσονται χάλαζαι. 'Αγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὑδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. 'Αντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλιμῆσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομίᾳ,

καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. 'Ακούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς. 'Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγανδωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὅψιστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ' 7-15).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψηται αὐτῶν βάσανος. "Εδοξαν ἐν δόθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντοιμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γάρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ δλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτούς ἀξιούς ἔαυτοῦ. Ως χροσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινούσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λᾶῶν, καὶ βασιλεύσουσι αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς δσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπή ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ, Ἰδιόμελα.
Ἐναγγέλου Ἱερέως.

ΤΗΧΟΣ α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ ἀπόστολικὴ ἐν Κορήτῃ Ἔκκλησίᾳ, ἀγάλλου καὶ χόρευε, ἐπὶ τῇ ἐρατεινῇ πανηγύρει, τῆς ἐνδόξου Συνάξεως, πάντων τῶν Ἀγίων σου. Οὗτοι γάρ ἐν σοὶ διαπρέψαντες, πάσης Ἔκκλησίας ἀρδαγεῖς θεμέλιοι ἀνεδείχθησαν· ὡς γάρ Ἀπόστολοι ἐνδόξοι, ποιμένες τε καὶ διδάσκαλοι, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων ἐγέωργησαν, καὶ γῆν καρποφόρον ἀνέδειξαν, τὸν τῆς ἀληθείας λόγον πολλαπλῶς ἐμφυτεύσαντες, καὶ ἰδρῶσι σὺν δάκρυσιν ἐμποτίσαντες· πάντες δέ, Ἱεράρχαι καὶ Μάρτυρες, Ἱερεῖς τε ἴδιωται καὶ θεοφόροι μονάζοντες, καρποὺς Θείου Πνεύματος τῇ ἄλωνι ἀκαμάτως, τῆς τοῦ Χριστοῦ βασιλείας συνήγαγον. Τούτων καὶ ἡμεῖς, τοὺς ἀθανάτους καρποὺς δρεπόμενοι, ὡς ἀληθοῦς τροφῆς κοινωνοῦντες, τὸν Θεὸν δοξάσωμεν ὑμνοῖς, καὶ αὐτοὺς ἐγκωμίοις τιμήσωμεν.

ΤΗΧΟΣ β'.

Τὴν θεοσύστατον χορείαν, πάντων τῶν ἐν Κορήτῃ Ἀγίων, ἐν ποικίλοις ἄσμασιν, ὡς ποικίλας ἀρετὰς βιώσασαν, ἐπαξίως τιμήσωμεν τοὺς Ἀπόστολους καὶ Ἱεράρχας, Λευτῶν τὰς χορείας, καὶ Ὁσίων τὰ συστήματα· σὺν τούτοις δέ, ἀθλοφόρους Μάρτυρας καλλινίκους, καὶ εὐψύχους Νεομάρτυρας, ἀνδρῶν γνησίων τὴν σωφροσύνην, καὶ γυναικῶν τὴν εὐτολμίαν· χαίρετε ἀνακράζοντες, σμῆνος Ἀγίων θεόφιλον, οἱ τῷ πνεύματι ζήσαντες, καὶ τῇ σαρκὶ ὡς ἄσαρκοι ἐν γῇ πολιτευσάμενοι· οἱ ἀκτίστων ἀστραπῶν δεξάμενοι τὴν ἐνέργειαν, καὶ ἐν φόρῳ ἄγιῳ τὰς καρδίας πυροπληθέντες, καὶ τὴν ἀγάπην βιώσαντες. 'Άλλ' ώς ἀγαλλόμενοι πάντες ἐν οὐρανοῖς, καὶ σὺν Ἀγγέλοις εὐφραίνομενοι, μὴ παύσησθε Χριστὸν ἐκδυσωποῦντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων ὑμᾶς, ἐγκωμίων ἄσμασιν.

ΤΗΧΟΣ γ'.

Τὸν τῶν Ἀγίων πολυσύνθετον δῆμον, δν ἐξέθρεψε τῶν Κορητῶν ἡ νῆσος, πανενδόξοις ἄσμασι καὶ φόραις εὐφημήσωμεν· ἡκε γὰρ Συνοδικῇ ἀποφάσει, τῇ ἐπιπνοίᾳ τοῦ Πνεύματος, ἡ ἐόρτιος αὐτῆς ἡμέρα, χρεωστικῶς ἐορτάσαι αὐτὸν· Παῦλον τὸν ἀπόστολον καὶ τὸν αὐτοῦ συνέκδημον Τίτον, καὶ σὺν τούτοις Ἀπόστολος Ἱεράρχας Ἱερεῖς, Διακόνους τε καὶ πανοσίους Πατέρας καὶ Μητέρας. 'Η πάντων οὖν προκειμένη Σύναξις, εἰς ἐπαινὸν δόξης τοῦ πανοικίδμονος Θεοῦ, εὐφημείσθω ἀξίως, καὶ τοὺς ταύτην πανευκλεῶς συγκροτοῦντας, ἄσματικοῖς ἐγκωμίοις προσείπωμεν λέγοντες· παντευλόγητοι Κορήτης Ἀγιοι, ἰσχὺς καὶ προπόργιον τῶν ἐν αὐτῇ οἰκούντων, πάντες οἱ στρατεύεντες καλῶς, τῇ τοῦ Σταυροῦ παρατάξει, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς καὶ θεομῶς ἵκετεύομεν· ὡς παρόησίαν ἔχοντες πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, αὐτὸν μὴ παύσησθε διηνεκῶς ἐκλιπαροῦντες, τοῦ φυλάττειν δὲ τὴν Ἔκκλησίαν αὐτοῦ, ἀήττητον καὶ ἀποσμάχητον.

ΤΗΧΟΣ δ'.

Τρεωστικῶς ἡ Ἔκκλησία τῆς Κορητονήσου σήμερον, λαμπροφόροῦσα πανηγυρίζει, τὰ θεοκόρτητα μέλη τοῦ νοητοῦ παραδείσου, τὰ ἀνδρῶθέντα ἐν τῷ σκάμματι αὐτῆς, καὶ ἐξανθήσαντα ὡς κρίνα ἀειθαλῆ, ἐν πόλεσι καὶ ἐρημίαις, ἐν ἀκρωτηρίοις τε καὶ φάραγξι, ἐν κοιλάσι τε καὶ παραλίαις καὶ ταῖς διπλαῖς τῆς γῆς· τὰ ἀποδόγχων δράχων ἐν σχισμαῖς, τὰς πνευματικὰς καλιὰς αὐτῶν κτίσαντα, καὶ ἐκεῖθεν πετάσαντα τῷ κόσμῳ, τὸ ἔαρ τῆς ἐν

Χριστῷ σωτηρίας κομίζοντα· ἔτερα δέ, τὰ ὡς εὐσκιόφυλλα δένδρα ἀναφυέντα, εἰ καὶ ἐν αὐχμηδοῖς τόποις ἐδίωσαν, καὶ καρποὺς εὐχύμους τῆς δητῶς ζωῆς, εὐχερῶς ποιήσαντα. 'Εκ τούτων οὖν καὶ ἡμεῖς πόθῳ δρεπόμενοι, χαρμοσύνως ἐορτάσωμεν, εὐχαριστοῦντες τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ, τῷ αὐτοὺς χαριτώσαντι, καὶ ἡμῖν παρέχοντι ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Δόξα Πατρί. **Τ**ΗΧΟΣ πλ. α'.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην ἐπιτελοῦντες σήμερον, πάντων τῶν ἐν Κορήτῃ Ἀγίων, εὐκλεῶς πανηγυρίσωμεν. Οὗτοι γάρ ἀληθῶς, τὰ τοῦ Εὐαγγελίου ὁμήματα, ἀκριβῶς διερμήνευσαν ἐν τῷ δίφι αὐτῶν, καὶ ὡς λύχνοι ἐπὶ τὴν λυχνίαν τεθέντες, ταῖς τοῦ Πνεύματος λαμπτηδόσι, τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐφώτισαν· πρᾶξιν δὲ σχόντες τὴν τοῦ Εὐαγγελίου διδασκαλίαν, διδάξαντες, εἴργοις καὶ λόγοις, ἐν ταῖς οἰκείαις διακονίαις, εἰς βασιλείαν Θεοῦ ὡς μεγάλοι ἐκληθῆσαν· ὡς πτωχοὶ δὲ τῷ πνεύματι ἐπλούτησαν, καὶ ὡς πραϋθέντες, τὴν τῶν πραέων γῆν ἐκληρονόμησαν· ὡς δὲ πεινάσαντες δικαιοσύνην, δικαιοσύνης Θεοῦ ἐχορτάσθησαν καὶ ὡς ἐν μέσῳ ἔχθρων εἰρηνεύοντες, τῆς Παναγίας Τριάδος εἰρηναίας ζωῆς μέτοχοι γεγόνασιν· ὡς δὲ ἐλεήσαντες ἐν κόσμῳ, ἐν οὐρανῷ ἡλεήθησαν· σὺν πᾶσι δὲ τούτοις, καθαροὶ τῇ καρδίᾳ γεγονότες, μετανοία νήψει καὶ προσευχῇ, τὸν Θεὸν ἱδεῖν ἡξιώθησαν. Αὐτοὺς καὶ ἡμεῖς ἴκετεύσωμεν, προσευχῇ καὶ νηστείᾳ σχολάζοντες, διπλαῖς προεσβεύσασιν, διπλαῖς προσεκρήτησαν, τὴν ἀσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀδόγκτον, τὴν ἀρρέαγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἀσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀδόγκτον, τὴν ἀρρέαγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, ψάλλομεν τὰ ἀναστάσιμα Στίχηρὰ τοῦ τυχόντος ἥχου.

πρόεδρον αὐτῆς τοὺς θεοφόρους Πατέρας Εὐμένιον καὶ Κύριλλον, Μύρωνα τὸν θαυματουργόν, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ὑμνογράφον, τοὺς θεοφίλως ποιμάναντας, τὸν ἐν Κρήτῃ λαὸν τοῦ Θεοῦ· τῶν ἐν Γορτύνῃ δέκα Μαρτύρων τὸν χορόν, καὶ τοὺς τέσσαρας Νεάθλους ἐν τῇ Ῥεθύμνῃ, καὶ πάντας τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ, τὸ αἷμα αὐτῶν ἐκχύσαντας· τοὺς ἐν Ὀσίοις φωστήρας, Ἰωάννην τὸν Ξένον καὶ Νίκωνα τὸν Μετανοεῖτε, τοὺς ἰσαποστόλους καὶ κήρυκας, τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ· τοὺς ἐν Πατριάρχαις λαμπροὺς ἀστέρας, Μελέτιον τὸν Πηγᾶν καὶ Ἀθανάσιον τὸν Πατελάρον, ὡς τῆς Ὁρθοδοξίας προμάχους· τὸν Κρήτης πρόεδρον Γεράσιμον, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Ἀρχιερεῖς, τοὺς Ἱερεῖς καὶ τὸν Λαόν, τοὺς ὑπὲρ πίστεως ἀναιρεθέντας. Πάντων τῶν ἐν Κρήτῃ Ἀγίων μνημονεύοντες, δοξολογήσωμεν Χριστόν, τὸν ἀγιάσαντα αὐτούς, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκδοήσωμεν· Κύριε, πρεσβείας τῶν Ἀγίων, τὴν Ἐκκλησίαν σου φύλαττε, ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίων, καὶ ἡμῖν παράσχου ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε· δι’ ἡς ὁ Λυτρωτής μου, Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, “Ἡλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὓς ἔπλασε, κατ’ εἰκόνα ἴδιαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρόδησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον· εἴτα δὲ τὸ τῶν Ἀγίων.

“Ηχος α’. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὴν ἔνδοξον χορείαν, Κρητῶν Ἀγίων πάντων, ἥνπερ ἀενάως πλουτίζει, Τριάς ἡ Παναγία, ἐκ νέων ποικίλων Ἀθλητῶν, ὑμνήσωμεν οἱ πάντες εὐλαβῶς, προσκυνοῦντες τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, σὺν Πνεύματι τῷ Ἀγίῳ. Δόξα σοι παντευλόγητε Τριάς, δόξα ἐν τοῖς Ἀγίοις σου, ὅτι διὰ πρεσβειῶν αὐτῶν, ἡμεῖς σωζόμεθα.

“Ετερον. Ηχος δ ἀυτός. Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἐμμανουὴλ Ἱερέως.

Τοὺς ἐν Κρήτῃ Ἀγίους, ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν, θείους Ἀποστόλους Ὀσίους, Ἱεράρχας καὶ Μάρτυρας, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τε τοὺς χοροὺς, τοὺς θαύμασι ἀεὶ καὶ ἀρεταῖς, ὡς τῆς πίστεως φωστήρας ἀειλαμπεῖς, τὴν νῆσον ἐκλαμπρύνοντας.

Δόξα τῷ ἀγιάσαντι αὐτούς, δόξα τῷ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ βεδαιοῦντι δι’ αὐτῶν, πίστιν τὴν δρόμοδοξον.

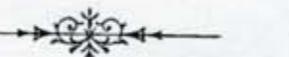
“Ετερον. Ηχος πλ. α’. Τὸν συνάναρχον Λόγον. Κυρίλλου Ἱερομονάχου.

Τῆς φυτείας τοῦ Τίτου, ἀνθη τὰ εὔσημα, Εὐαγγελίου τοῦ λόγου, τοὺς ἀμαράντους βλαστούς, ἀρετῶν τῶν ἐν Χριστῷ, τοὺς θείους βότρυας, τοὺς ἀποστάζοντας ἡμῖν, ἀληθείας γλυκασμόν, τοὺς ἐν τῇ Κρήτῃ Ἀγίους, εὐφημήσωμεν τὴν Τριάδα, δοξολογοῦντες τὴν Ἀγίαν πιστῶς.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη, τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ, τὸν Ποιητήν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπτης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνοῦντων τὸν τόκον σου.

Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν ψάλλομεν πρῶτον τὸ ἀναστάσιμον Κάθισμα τοῦ ἡχου· εἴτα δὲ τὸ τῶν Ἀγίων.

Δόξα Πατρὶ. Ηχος α’. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χορὸς ὁ θαυμαστός, τῶν ἐν Κρήτῃ Ἀγίων, τιμάσθω εὐσεβῶς, μελιχραῖς ὑμνῳδίαις, ὡς σκεύη πολυτίμητα, δωρεῶν Θείου Πνεύματος, ὡς πολύφωτοι, τῆς εὐσεβείας ἀστέρες, καταυγάζοντες, τοὺς παροικοῦντας τὴν νῆσον, ἀκτῖσι τῆς χάριτος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν θείαν σου Μορφήν, ἐν Εἰκόνι ὁρῶντες, βαστάζουσαν φρικτῶς, τὸν Δεσπότην τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν ἐξιστάμεθα, καὶ πιστῶς ἐκδοῦμέν σοι· χαῖρε Δέσποινα, Ἀντιφωνήτρια Κόρη, ἡ δραδεύουσα, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἡμῖν χάριν ἄφθονον.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν ψάλλομεν πρῶτον τὸ ἀναστάσιμον Κάθισμα τοῦ ἡχου· εἴτα δὲ τὸ τῶν Ἀγίων.

Δόξα Πατρὶ. Ηχος δ’. Ταχὺ προκατάλαβε.

Η’ Κρήτη ἀγάλλεται, δαυτῖκως πανδημεῖ, ἐν Ὂμνοις γεραίρουσα, τῶν ἐν αὐτῇ εὐκλεῶν, Ἀγίων τὸ ἄθροισμα· τούτους γάρ ὁ Δεσπότης, τοῦ παντὸς θαυμαστώσας, ἔδειξε τῆς πατρίδος, κραταιοὺς πολιούχους, προστάτας τε προμάχους ἀεί, καὶ δύστας ἐν θλίψεσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰκὼν σου ἡ πάντιμος, τὸ τῆς μυρσίνης φυτόν, οἰκεῖν ἡρείσατο, ἐξ οὐκ ἐκδύλζει ἡμῖν, ἀπαύστως ἡ χάρις σου. “Οθεν Παληανή σε, Θεοτόκε τιμῶμεν, χαῖρε σοι ἐκδιώντες, τῆς Μονῆς σου ἡ σκέπη, καὶ πάσης Κρητονήσου, προστάτις ἀνύστατος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον εὐθὺς τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχου, χῦμα. Εἴτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων.

Ηχος δ’. Ο ύψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο’ θαυμαστώσας τοὺς ἐν Κρήτῃ Ἀγίους, καὶ δι’ αὐτῶν μεγαλυνθεὶς ὑπὲρ λόγον, Θεός προσκυνούμενος, προσώποις ἐν τρισι, σῶσον ὡς φιλάνθρωπος, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, πάντας τοὺς ἐλπίζοντας, οἰκτιρμῶν σου τῷ πλούτῳ, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δεινῆς ἐπιδρομῆς, ταύτην τὴν νῆσον συντήρει ἀλώδητον.

Δόξα Πατρὶ. Ηχος δ’. Ομοιον.

Τὴν πολυάριθμον συμφώνως χορείαν, τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ ἐν Χριστῷ διωσάντων, Ἀγίων εὐφημήσωμεν, ἐν Ὂμνοις οἱ πιστοί, Μάρτυρας ἀλκίφρονας, Ἱεράρχας ἐνθέους, θείους Νεομάρτυρας, Ἀποστόλους Ὀσίους, ἵνα αὐτῶν πρεσβείας ὁ Θεός, πάντας ἡμᾶς τοῦ ἀλάστορος ύσηται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεσοπαντήτισσα Παρθένε Μαρία, τῶν οἰκτιρμῶν σου τὸν ἀκένωτον πλοῦτον, ἐκ τῆς σεπτῆς λαμβάνοντες Εἰκόνος σου ἀεί, ἄδομεν τῇ δόξῃ σου, χαριστήριον αἰνον, χαῖρε σοι κραυγάζοντες, τοῦ Κυρίου ἡ Μήτηρ· μὴ οὖν στερήσῃς Κόρη σὸν λαόν, τῆς μητρικῆς σου εὐνοίας καὶ χάριτος.

Εἴτα οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ τυχόντος ἡχου καὶ ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Ακολούθως ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν τοῦ τυχόν-

τος ἡχου καὶ ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων. Κανὼν πρώτος τῶν Ἀγίων, ἀνεῦ Ακροστιχίδος. Ποίημα Κυρίλλου Τερομονάχου.

Ωδὴ α’. Ηχος α’. Ωδὴν ἐπινίκιον.

Χορὸν εὐφημήσωμεν, τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ, Ἀγίων φιλέοτοι, Θεὸν δοξάζοντες, ὡς ἐν αὐτοῖς θαυμαστόν, καὶ θαυμαστάντα αὐτούς, δόξη τῇ ἀνωθεν.

Ε’ θνῶν ὁ Ἀπόστολος, Παῦλος ὑμείσθω, καὶ Κάρπω τιμήσωμεν, Ἀπολλὼ ἄπαντες, καὶ Ἀρτεμᾶν τὸν σοφόν, ὅτι ἐν Κρήτῃ τοῦ Χριστοῦ, ὡφθησαν κήρυκες.

Γορτύνης ἐδείχθητε, καλοὶ ποιμένες, Εὐμένιες Φίλιππε, Πέτρε σὺν Μύρωνι, Εὐτύχιε θαυμαστέ, καὶ Κύριλλε ὡς τὸν Χριστόν, ἐκμιησάμενοι.

Α’ νδρέαν τῆς χάριτος, ὡς μουσουργέτην, τὸν κράτιστον Ἀνθιμόν, ὡς στερρόν Μάρτυρα, καὶ Πινυτὸν τῆς Κνωσοῦ, ὡς φίμωτρον αἰρετικῶν, ὑμνολογήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Φρικτῶς ἐσωμάτωσας, Πατρὸς τὸν Λόγον, καὶ τοῦτον ἐξέθρεψας, σῶν μαζῶν γάλακτι, ὃ πρέσβευε ἐκτενῶς, Γαλακτοτρόφε ἀγαθή, σῶσαι τὴν ποίμνη σου.

Κανὼν δεύτερος τῶν Ἀγίων, φέρων Ἀκροστιχίδα τὴν δέ· «Ταπεινοῦ Ἱερέως σέδας Κρητῶν Ἀγίων. Εὐ(αγγέλου)». Ποίημα Εὐαγγέλου Ἱερέως.

Ηχος δ’. Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Τριάς ὑπεράρχει, τὸν νοῦν μου φώτισον δέομαι, καὶ γλωσσάν μου τράνωσον, ὅπως ἀξίως κάγω, ὁ ἀνάξιος, Ἀγίων τῶν ἐν Κρήτῃ, ὑμνήσω τὸ σύστημα, ἀγαλλιώμενος.

Α’ γίων συστήματα, ἡ νῆσος Κρήτη ἐξέθρεψε, τὸν θρόνον τοῦ Ἀνακτος, περικυκλοῦντα τανῦν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξ οὐ πάντες αἰτοῦμεν, ψυχῆς τε καὶ σώματος, τὴν καθαρότητα.

Πρεσβείαν ποιήσατε, πρὸς τὸν Δεσπότην τῆς Κρήτης καλῶς, διαπρέψαντες, ἐν χρόνοις διαφόροις, ὡς ἄν-

χάριν εύρωμεν, καὶ θεῖον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Eἰκόνα σὴν ἄχραντον, Ἀντιφωνήται Δέσποι-
να, ὡς σκεῦος πολύτιμον, τῶν χαρισμάτων τῶν
σῶν, ἡ Κρητόνησος, ἡ εὐανδρος κατέχει, ἐξ ἣς ἀ-
παράγεται, ἀεὶ τὴν χάριν σου.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Κανὼν πρῶτος. **Ωδὴ γ'.** Λίθον δὲ ἀπεδοκίμασαν.

Tίτου ζῆλῳ ἐφεπόμενοι, τῇ διδασκαλίᾳ, ἡθλη-
σαν ἐν Κρήτῃ, ἐν διαφόροις χρόνοις, τῆς πί-
στεως δυνάμει, ἀήττητοι Μάρτυρες, ἐν οἷς οἱ Δέκα
θαυμαστῶς, οἵα φωστῆρες ὑπερολάμπουσι.

Dέκα δόντες κατενίκησαν, τὰς ἀπειραρίθμους,
φάλαγγας δαιμόνων, ἀθλητικῇ ἀνδρείᾳ, τῷ
ξίφει ἐν Γορτύνης, τῇ πόλει ἀθλήσαντες, μὴ ἀρνη-
σάμενοι Χριστόν, ὡς Λυτρωτὴν ἡμῶν καὶ Κύριον.

Θείως ζῆλῳ στρατευσάμενοι, Βασιλεῖ τῷ μόνῳ,
οἴλα στρατιῶται, μαρτυρικῆς στρατείας, οἱ δώ-
δεκα ἐν ἄθλοις, στερέμνιοι ὠφθησαν, καὶ τῶν
εἰδώλων τὴν ὁφρύν, νικητικῶς καταπεπάτηκαν.

Mάρθαν Θέκλαν Μαριάμνην τε, Ἐνναθᾶν Μα-
ρίαν, στέψωμεν ἀσμάτων, περιχαρῶς στεφά-
νοις· ἀσκήσει γάρ τὸ πρῶτον, ἀθλήσει ἐσύστερον,
νυμφίον εὔραντο Χριστόν, τὸν Λυτρωτὴν ἡμῶν
οὐράνιον.

Xαίροις ἐνδοξεῖ Θεόφιλε, σὺν τῇ ὁμοζύγῳ, θύ-
ματα Κυρίῳ, σὺν ἑαυτοῖς τὰ τέκνα, Μαρτύρων
εὐσθενείᾳ, ἐνθέως προσάξαντες, μὴ ἀπονείμαντες
τιμὴν, γλυπτοῖς εἰδώλοις ὡς ἔχεφρονες.

Θεοτοκίον.

Oλβον ἔχει ἀναφαίρετον, καύχημα καὶ γέρας,
πλοῦτον καὶ τρυφήν τε, ὁ Ὁρφανὴ Παρθένε,
Μονὴ τῆς Ἀγκαράθου, τὴν θείαν Εἰκόνα σου,
ἀναβλυστάνουσαν πιστοῖς, τῶν οἰκτιρμῶν σου τὰ
δωρήματα.

Κανὼν δεύτερος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Iσχὺς καὶ ὄχυρωμα τῆς Κρήτης, ὑπάρχετε "Αγι-
οι ἔχθρῶν, τὰς κάρας ὡς συνθλάσαντες, ἀλλ' ὡς
τούτων γνωρίζοντες, κατὰ λεπτὸν τὰ ἔνεδρα, ἡμῶν
τὸν δίον φυλάξατε.

Nόμοις σου πειθόμενοι ἐν πᾶσι, οἱ "Αγιοι Σῶ-
τερ ἐν τῇ γῇ, τὰ γενηρὰ ἀπώσαντο, καὶ τῷ φωτὶ

τῆς χάριτος, σαφῶς χειραγωγούμενοι, τὴν οὐρα-
νοῦ δόξαν εἴλοντο.

Oἰ "Αγιοι πάντες οἱ τῆς Κρήτης, ὡς νόες οὐρά-
νιοι σαφῶς, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ζηλώ-
σαντες ἐλάμπουνταν, τὴν Ἐκκλησίαν ἀπασαν, τῶν
ἀρετῶν τοῖς πυρσεύμασιν.

Θεοτοκίον.

Yμνῶ σε Παρθένε Θεοτόκε, ἀεὶ δρεφοτρόφον
σε καλῶ, Μητέρα ὀνομάζω σε, ἀεὶ χειραγω-
γούσάν μου, τὰς προσευχάς πρὸς Κύριον, ὑπὲρ
δρεφῶν Θεονύμφευτε.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Eίτα, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος,
χῦμα.

Kάθισμα. **Ὕχος α'.** Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Eὐφραινόνυ ή λαμπρά, κληρουχία τοῦ Τίτου, τε-
λοῦσα τῶν ἐν σοί, θεοφόρων Ἀγίων, τὴν μνή-
μην τὴν πανεύσημον, καὶ Χριστῷ πίστει βόησον
πολυεύσπλαγχνε, εὐχαῖς τῶν σῶν θεραπόντων, δί-
δου ἄπασι, τῶν οἰκτιρμῶν σου τὸν πλοῦτον, καὶ
ἔλεος ἄνωθεν.

Δόξα Πατρὶ. **Ὕχος δ'.** Ταχὺ προκατάλαβε.

Fωστῆρες ὑπάρχοντες, τῆς εὐσεβείας φαιδροί,
τὴν Κρήτην ηγύασατε, τῆς πολιτείας ὑμῶν,
τῇ θείᾳ λαμπρότητῃ· "Οθεν ὑμᾶς τιμῶμεν, ἐν ψαλ-
μοῖς γηθοσύνως, ἄδοντες τῷ Κυρίῳ, ἀκατάπαυ-
στον αἰνον, τῷ ὄντως θαυμαστῷ ἐν ὑμῖν, ὡς γέγρα-
πται "Αγιοι.

Θεοτοκίον.

Aνέστη τριήμερος, διὰ σοῦ σαρκωθείς, καὶ
Ἄδου κατέλυσεν, ἐν τῇ ἐγέρσει αὐτοῦ, Ἀγνὴ
τὰ βασίλεια· ἔσωσεν ἐκ θανάτου, τῶν ἀνθρώπων
τὸ γένος, πᾶσι τε ἀφθαρσίας ἐδωρήσατο χάριν διό
σε ως Μητέρα αὐτοῦ, ἀεὶ μακαρίζομεν.

Κανὼν πρῶτος. **Ωδὴ δ'.** Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Hπόλις Ἡρακλείου, προστάτην κραταιόν,
στερέόν πολιοῦχόν σε, πλουτεῖ μάρτυρα Μηνᾶ,
καὶ τῷ ναῷ σου προστρέχουσα εὐχαρίστως, σῶν
θαυμασίων τὴν πληθὺν ἀνακηρύττει, χαίροις
στρατηλάτα διοῖσα σοι.

Eν χρόνοις τῆς δουλείας, λαοῦ τοῦ εὐσεβοῦς,
εκλεινὲ Ἀθανάσιε, Μελέτιε σοφέ, σὺν τῷ Κυ-

ρίλλῳ προέστητε ἐν μιμήσει, τοῦ σταυρωθέντος δι'
ἡμᾶς παρ' οὐ τὰ γέρα, τῆς ἀθανασίας ἐδέξασθε.

Fιλόχριστος ως ἄναξ, τῆς Κρήτης τὸν λαόν,
δουλείας ἀπήλλαξας, πικρᾶς Σαρακηνῶν
Σταυροῦ τῷ ὅπλῳ γάρ πέποιθας Νικηφόρε, ὡς
εὐσεβείας στρατηγὸς τοῖς φερωνύμοις, ἐργοῖς σου
ἐκλάμπων ως ἥλιος.

Tῆς πίστεως τῷ λόγῳ, Ὁσίων ἡ τριάς, τοῦ Τίτου
τὴν ἀρουραν, ἐνέωσε καλῶς, τῆς μετανοίας δὲ
κῆρυξ Νίκων ὁ πάνυ, καὶ Ἰωάννης ὁ κληθεὶς ἐν
Κρήτῃ Ξένος, σὺν Ἀθανασίῳ τῷ μάκαρι.

Eτράνωσαν δι' ἀθλῶν, Εἰκόνων τὴν τιμὴν, δὲ
Ἐγας Ἀνδρόνικος, καὶ Παῦλος ὁ σοφός, σὺν τῷ
στερέῳ δὲ Ἀνδρέᾳ τῷ ἐν τῇ Κρίσει, καὶ τοῦ Στου-
δίου τῆς Μονῆς ὁ καθηγέτης, δεδοξασμένος Νι-
κόλαος.

Θεοτοκίον.

Kατέλιπεν ως κλῆρον, τῆς Κρήτης τῷ λαῷ, ὡς
Κοκήνωμα πάντιμον, τῆς δόξης σου Ἀγνή, δὲ
Ἰωάννης δὲ Ξένος τὴν σὴν Εἰκόνα, ἐξ ἣς ἐκβλύζει
εὐσπλαγχνίας σου τὸ δεῖθρον, ὡς Ἀντιφωνήται
ἄχραντε.

Κανὼν δεύτερος. Ο καθήμενος ἐν δόξῃ.

Iερεῖς τε καὶ Ποιμένες, οἱ σεμνῶς ἐνδυσάμενοι,
τὴν Ἱερωσύνην, ταύτην ἐλογίσαντο στέφανον,
μεταμορφώσεως δόξαν, καὶ λαμπρότητα· διὸ ἀρι-
στα, ἐνταῦθα ἐπολιτεύθησαν.

Eὐφραινόμενοι ἐνθέως, οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες,
τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὡμῶν, ἄραντες Χριστῷ ἡκο-
λούθησαν, καὶ τὸ αὐτοῦ θείον πάθος ἐμιμήσαντο,
γενναιότατα, φόδῳ διασάνων μὴ πτήξαντες.

Pαβδισμούς τε οἱ γενναῖοι, τοῦ Χριστοῦ Νεο-
μάρτυρες, πῦρ ἀγχόνην ξίφος, πάντα ἐλογί-
σαντο σκύδαλα, καὶ ὑπὲρ φύσιν διασάνους καθυ-
πέμειναν, διὸ ὡν εὔραντο, δόξαν καὶ χάριν αἰώ-
νιον.

Θεοτοκίον.

Eξυμνῆσαι σου Παρθένε, μεγαλεῖα τίς δύναται;
Εσκέπη καὶ προστάτις, πάντων σὺ ὑπάρχεις
ἐκάστοτε, τῶν προστρέχοντων ἐν πίστει τῇ πρε-
σεβείᾳ σου διὸ κράζομεν χαῖρε ημῶν ἡ ἀντίληψις.

Καταδασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Κανὼν πρῶτος. **Ωδὴ ε'.** Θεὸς δὲ εἰρήνης.

Aστέρες καθάπερ, ἀσκήσει στερόρᾳ, ἐν τῇ Κρή-
τῃ δοίως ἔξελαμψαν, Μεθόδιος Νικόλαος,
Κοσμᾶς καὶ Ἰωσήφ, δὲ τοῦ ἡγιασμένου, λαβὼν ἀ-
ξίως κλησιν, Ἰωσήφ τε ἔτερος, Μονῆς Καψᾶ κτί-
τωρ δὲ ἐνθεος.

Dιάσκαλος ὄφθη, σοφὸς προσευχῆς, μαθητὰς
θεοφόρους κτησάμενος, Γρηγόριον Γεράσι-
μον, ἐξ ὅρους τοῦ Σινᾶ, φθάσαντας ἐν τῇ Κρήτῃ,
Ἀρσένιος δὲ πάνυ, δὲ καθάπερ Ἀγγελος, ἐν τῇ Ἀ-
γίων ζήσας φάραγγι.

Kυρίου ἐπ' ὡμῶν, στερέῳ δὲ τὸν ζυγόν, ἐν ἐσχά-
τοις τοῖς χρόνοις ἔβαστασαν, Αὐτάδελφοι οἱ
δοῖοι, οἱ ἐν τῷ Κουδουμῷ, καὶ Καλυδιανῆς τε, τὸ
κλέος Χαραλάμπης, σὺν αὐτοῖς Ἀκάιος, καὶ δὲ
Βυζάντιος Γεράσιμος.

Aγγέλων τὸν τρόπον, μετῆλθε σαφῶς, ὡς κλει-
νόντος ἐν Ἀκρίτα Γρηγόριος, ἐν Ράξῳ δὲ ἐξή-
στραψεν, δὲ Εύτυχιανός, σὺν τῇ Κασιανῇ τε, τῇ
νύμφῃ τοῦ Κυρίου, ὃν εὐχαῖς φρουρούμενοι, ὑ-
μνον αὐτοῖς τερπνὸν προσοίσωμεν.

Oσίων χορείας, σοφὴ κεφαλὴ, Ἰωάννη ἐδεί-
θης μακάριε, καὶ Νεῖλος ἄλλος πέφηνας,
ἀρδεύων μυστικῶς, οὐχ Αἴγυπτον παμμάκαρ, ἀλ-
λὰ Κρήτης τὴν νῆσον, οὐρανίοις νάμασι, σῆς φε-
ρωνύμου θείας χάριτος.

Θεοτοκίον.

Eλέους ἐκβλύζει, τὰ διεῖθρα ημῖν, Ἐλεοῦσα ως
εκρήνη ἀκένωτος, Εἰκόνων σου ἡ πανσέβαστος,
ἡν πόθῳ σχετικῶς, Παρθένε προσκυνοῦντες, διω-
μεν διοφώνως· χαῖρε Μητέρε η πάναγνε, πάντων
ἀνθρώπων καταφύγιον.

Κανὼν δεύτερος. Εξέστη τὰ σύμπαντα.

Ωραίως ἐδάδισαν, πόδες ὑμῶν Ἀπόστολοι, ως
οἱ τοῦ Δεσπότου ἐν τῷ κόσμῳ, ἐπὶ βημάτων,
ὡς ἔφη Κύριος, θέσαντες τὴν χεῖρα σταθηράν, ως
ἐπὶ τὸ ἄροτρον, καὶ ψυχάς ἐμορφώσατε.

Sυνέσει ἐκλάμπουσαι, καὶ ἀρετῶν λαμπρότησιν,
ελαδον τὰ γέρα ἐκ Κυρίου, αἱ γυναικῶν τε,
ὑπερανδρεῖαι ψυχαῖ, αἴτινες θανεῖν ἀντὶ τοῦ ζῆν,
ὄντως ἐξελέξαντο, τῇ δυνάμει τῆς πίστεως.

γάρ, λαμπρῶς δεδόξασαι, ὥφθης καθημένη οὐρανῷ, ὅλῃ ἔξαστροπουσα, ταῖς μορφαῖς τῶν Ἀγίων σου.

Θεοτοκίον.

Ἐνφράινου Θεόνυμφε· ἐν σοὶ γὰρ μεγαλύνονται, ἄπασαι παρθένοι καὶ μητέρες, ἀσπερ ὡς Μήτηρ, τρέφεις καὶ θάλπεις ἀεί, γάλακτι ἐνθέων ἀρετῶν, ὡς θεοχαρίτωτος, καὶ Παρθένος ἀμόλυντος.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ στ'. Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν.

Ἐκ Πεθύμης προελθών, ἐν τῇ Μάνδρᾳ τοῦ Σινᾶ, ἔξαντειλε φαιδρός, δὲ Ιγνάτιος φωστήρ, καὶ Νίκανδρος, καλῶς σὺν τούτῳ, ἀμα ἡγώνισται.

Υμνογράφων κορωνίς, ἀνεδείχθη Ἰωσῆφ, καὶ Λεόντιος Σιών, ποιμενάρχης θαυμαστός, καὶ Σέργιος, ὁ ἐκ Μαγίστρων, τύπος ἀσκήσεως.

Καθηγίασε Κρητῶν, δὲ Γεράσιμος τὴν γῆν, καὶ ἐν ταύτῃ ἀρετῆς, τὸν ἀγῶνα ὑπελθών, καὶ Ἀνθιμος, πίστεως κῆρυξ, τῇ νήσῳ γέγονε.

Οὐσοφὸς Μεταφραστής, εὐφημείσθω Συμεών, Αθανάσιος ὁμοῦ, Μετεώρων ὁ πυρσός, σὺν τούτοις δέ, Νεῖλος τιμάσθω, δὲ Ερικούσιος.

Ἄσεδῶν Ἀγαρηνῶν, πᾶσαν ἥσχυναν ὄφοιν, Ἡρακλείου οἱ υἱοί, Ἰλαρίων ὁ κλεινός, καὶ Μύρων τε, δὲ ἀγχόνης, ἀθλήσας ἀριστα.

Θεοτοκίον.

Ἐν μυρσίνῃς τῷ φυτῷ, τὴν Εἰκόνα σου οἰκεῖν, ἡρετίσω θαυμαστῶς, Θεομῆτορ Μαριάμ, πηγάζουσα, ἐκεῖθεν πᾶσι, χάριν σωτήριον.

Κανὼν δεύτερος. Τὴν θείαν ταύτην.

Βαβαὶ ἰσχύος ἦν δέδωκε, Χριστὸς τοῖς Ἱερεῦσι καὶ Μάρτυσι, δὲ ἡς ἐνίκησαν, τῶν ἀσεδῶν τὰ φρυγάγματα, καὶ τῶν δημίων γνώμην, πολλάκις ἥλλαξαν.

Ἄγαπη πάντων ὁ ὅμιλος, Ἀγίων ἐν Χριστῷ ἐνηδόμενος, ἐν καθαρότητι, χορείαν τὴν ἀκατάλυτον, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἄνω, χορεύει πάντοτε.

Σαρκὸς οὐδόλως ἐκύψατε, ἀξύγων στρατιαι τῷ θελήματι, ἀλλὰ στερρότητι, καὶ πανανδρείᾳ φρονήσεως, τῆς παρθενίας στῆλαι, λαμπραὶ ἐδειχθῆτε.

Θεοτοκίον.

Κατεύνασόν μου Θεόνυμφε, τὸν κλύδωνα ψυχῆς μου τὸν ἀστατον, τῇ μεσιτείᾳ σου, καὶ κυρεονήτην τὸν Κύριον, ἐν τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, δὸς Ἀειπάρθενε.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως. Εὐαγγέλου Ἱερέως.

Ωσπερ λειμῶνα πάντερπνον, τῶν δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, ἡ Ἐκκλησία τῆς Κρήτης κατέχουσα, τοὺς ἐν αὐτῇ ἐκλάμψαντας, θεοφόρους Ἀγίους, τῇ Συνάξει αὐτῶν σεμνῶς ἐπαγάλλεται, Τριάδι τῇ Ἀγίᾳ, κραυγάζουσα· Ἀλληλούϊα.

Ἐτερον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερομάχῳ.

Ἐναγγελίου τοὺς καρποὺς ἀνευφημήσωμεν, Κρητῶν Ἀγίων τὸν χορὸν τὸν θεοσύστατον, ὡς γεώργια τοῦ Τίτου τοῦ ἀρχιθρόνου· παρόησίαν γὰρ πλουτοῦντες διασφύζουσι, ἀπὸ πάσης συμφορᾶς καὶ περιστάσεως, τοὺς κραυγάζοντας χαίροις τίμιον ἀθροισμα.

Ο Οἶκος.

Ἄπαντες οἱ τῆς Κρήτης, παροικοῦντες τὴν Ανήσον, τιμήσωμεν Ἀγίων τὸν δῆμον, τοὺς ἐνταῦθα Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐν διαφόροις καιροῖς μεγαλύναντας, διοφροσύνῃ πίστεως, καὶ πρὸς αὐτοὺς εἴπωμεν ταῦτα·

Χαῖρε Ἀγίων ἡ συνοδείᾳ·
χαῖρε Δικαίων ἡ συναυλία.

Χαῖρε Ἐκκλησίας λαμπρὸν ἀγαλλίαμα·
χαῖρε Κρητονήσου τερπνὸν ἐγκαλλόπισμα.

Χαῖρε ἄθροισμα οὐρανίον εὐκλεῶν Ἱεραρχῶν·
χαῖρε σύστημα πανάριστον Ἀθλοφόρων ιερῶν.

Χαῖρε ἡ τῶν Οσίων πανολδία χορείᾳ·
χαῖρε Νεομαρτύρων ἡ κλυτὴ συστοιχία.

Χαῖρε χαρίτων πλοῦτος ἀσύλητος·
χαῖρε θαυμάτων δρύσις ἀκένωτος·

Χαῖρε Κρητῶν μυστικὴ δαδουχία·
χαῖρε ἡμῶν πρὸς Θεὸν μεσιτείᾳ.

Χαίροις τίμιον ἀθροισμα.

Μηνολόγιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ διαλαμψάντων Ἀγίων, τῶν ἐξ αὐτῆς καταγομένων καὶ τῶν ἀλλαχόθεν ἐν αὐτῇ ἀγωνισθέντων καὶ τελειωθέντων.

Στίχοι.

Κοήτη χορεύει τιμῶσα ἐγκωμίοις
Τίμιον δῆμον Ἀγίων θεοφόρων.

Κοήτη λιγαίνει χορὸν Ἀγίων πανευκλεῶν.
Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, δὲ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἄμην.

Ὥδὴ ζ. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Ἐφέσω ἐν τῇ Νέᾳ Ἰωάννης, μιμητής ἐγένετο Μαρτύρων γνήσιος· στερρός Μανουήλ δυνάμει πίστεως, εὐσεβείας τὴν δόδον, ἐν Χίῳ ἦνυσεν, οὓς ὡς Σφακίων τερπνὰ ἀνθη τιμῶμεν.

Μαρτύρων τετρακτὺς τῶν ἐκ Μελάμπων, Μανουήλ Νικόλαος καὶ δὲ Γεώργιος, σὺν τῷ Ἀγγελῇ ἐν πόλει ἡθλησαν, τῆς Ρεθύμνης κραταιῶς, ἀμνοὶ ὡς ἄκακοι, σφαγιασθέντες ἐχθρῶν τῇ ἀπονοίᾳ.

Ματθαῖος δὲ βλαστὸς Γερακαρίου, δὲ τῆς Λάμπης Ἀγγελος, θεῖος Μεθόδιος, καὶ δὲ Κριτᾶς νίκης φερώνυμος, ἀθλητὴς τοῦ Ἰησοῦ, τὸ φῶς ἀπήστραψαν, τῆς εὐσεβείας ἐν δύσει μαρτυρίου.

Μαρία ἐν Φουρνῇ ἐπὶ τοῦ δένδρου, ὡς πτηνὸν Μτῆς πίστεως, βλήματι τέθυται, καὶ Ἀλικιανοῦ τὸ ἐγκαλλόπισμα, δὲ Γεώργιος Θεοῦ, τερπνὸν γεώργιον, τῇ τῶν μελῶν κατατημέσι κόσμῳ ὥφθη.

Οἱ Μάροις ἐν τῇ Σμύρνῃ μαρτυρίῳ, πρώην ὅπερ πέπονθε, πτῶμα ἡνώρθωσεν, καὶ δὲ Γεδεών ἐχθροῦ διέλυσε, τὰς δολίας μηχανάς, ὡς καρτερόψυχος, ἐν τῷ Τυρνάδῳ ἐνδόξως μαρτυρήσας.

Θεοτοκίον.

Ἐκών σου ἡ σεπτὴ αἰθεροδάμων, ἐπανῆκε πρόπαλαι, ἐκ τῆς τοῦ Βύζαντος, ἐν τῇ σῇ Μονῇ Ἀγνὴ πλουτίζουσα, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, πλούτῳ σῆς χάριτος, ἡς νῦν ἡμεῖς τὸ Ἐκτύπωμα τιμῶμεν.

Κανὼν δεύτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ρῶσιν Ἀγιοι, ἀείποτε παρέχετε, τοῖς μετὰ πίστεως, προσερχομένοις θεομῆταις, καὶ πόθῳ προσπίπτουσι, γονάτων κλίσεσι, καὶ κραυγάζουσι· χαῖρε χορεία πάντιμε, τῶν ἐν Κρήτῃ Χριστοῦ φίλων.

Η δόμός υγος, δυάς τὸν ὑπαχεύνιον, σαρκικὸν ἔρεωτα, τῆς συζυγίας ζυγῷ, πολλάκις συνήρ-

μοσε· σταυρῷ ἀσκήσεως, ἐλαφρότατον, δὲ Κύριος ἀνέδειξε, τῇ τοῦ κρείττονος ἀγάπῃ.

Τὸ χαμαίζηλον, σαρκὸς ἄπαν τε φρόνημα, καθηπετάξατε, τῆς ἀπαθείας νοῦ, ἀξύγων τὰ τάγματα, καὶ γαμετῶν ὁμοῦ, ἀνωνύμων τε, καὶ ἐπωνύμων ἔχοντες, τὸν Χριστὸν ὡς νυμφευτῆρα.

Θεοτοκίον.

Ωτόκῳ σου, κατάραν προαιώνιον, λύσασα κολάσεως, καὶ τῆς γεέννης με, τὸν κατάκριτον, τῷ δὲ φωτὶ τῆς χάριτος, σκέπασόν με τοῦ Υἱοῦ σου.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ η. "Ον φοίτουσιν Ἀγγελοι.

Τιμάσθω ἐν ἄσμασι, φαιδρῶς Ἐμμανουήλ, καὶ τούτου ἡ σύμβιος, σὺν τέκνοις τοῖς δυσί, ἐκ Μελισσουργείου, οἱ φανέντες πυρσοί, τῇ φωταγγίᾳ, ἀλκίμου μαρτυρίου.

Μηνᾶν ἐκμιμούμενος, τὸν μέγαν ἀθλητήν, δὲ Κρήτης Γεράσιμος, αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ, ἐπίσημος ὥσπερ, εὐσεβείας κριός, ἐτύθη μανία, ἐχθρῶν τῶν ἀλλοφύλων.

Κνωσοῦ δὲ Νεόφυτος, καὶ δὲ Μελχισεδέκη, Κισάρου τὸ κλείσμα, σὺν τῷ Ἰωακείμ, τῆς Πέτρας ἀνδρείως, δὲ Σητείας ποιμήν, θεῖος Ζαχαρίας, ἡρίστευσαν δι' ἄθλων.

Λαμπρὸς Ιερόθεος, τῆς Λάμπης δὲ φωστήρ, Ρεθύμνης Γεράσιμος, σὺν τῷ Ἰωακείμ, τῷ τῆς Χερρόνησου, ὡς ἀστέρες φαιδροί, ἡστραψαν ἀθλήσει, ἐν σκότει τῆς δουλείας.

Εδείχθη καλλίνικος, Μαρτύρων ἐν χορῷ, δὲ τῆς Διοπόλεως, Ἐπίσκοπος σαφῶς, σὺν τῷ Κυδωνίᾳ, διμωνύμῳ αὐτοῦ, θείῳ Καλλινίκῳ, χερσὶ ἐχθρῶν τυθέντες.

Θεοτοκίον.

Μοχὸς τῆς προνοίας σου, τεκμήριον λαμπρόν, κατέχει τὴν ἄχραντον, Εἰκόνα σου ἀγνή, τὴν φανερωθεῖσαν, παραδόξως ἐκ γῆς, Μῆτερ τῶν λαγόνων, σεπτῇ σου ἐπινεύσει.

Κανὼν δεύτερος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νέων ἐκτιμῶντες τὰς χορείας, μεγάλα ἐκτελεσάντων ἄθλα ἔνδοξα, σέδομεν νεάνιδας, αἴτινες τοῦ θήλεος, τὸ ἀσθενὲς ἐν χάριτι, ὡς ἀποδόμηψασι, ἀγλαῖσμα ἐδειχθησαν κόσμῳ, διθεῖσαι

γενναῖαι, ἐν στάσει μαρτυρίου.

Θεοτοκίον.

Αγάπη τῇ θείᾳ ἐκφλεχθέντα, Ἀγίων τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ τὰ συστήματα, στρατιαὶ αἰώνιοι, ὥφθησαν τῆς πίστεως, ὅτι ἴδιῳ ἔκαστος, τρόπῳ ἡγάπησε, Χριστὸν τὸν ἀγαπήσαντα πρῶτον, γένος τῶν ἀνθρώπων, δι’ ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Γέγηθεν ἡ Κρήτη καὶ χορεύει, Ἀγίων τὴν πολυσύνθετόν τε Σύναξιν, καὶ λαμπρὰν πανήγυριν, πόθῳ ἑορτάζουσα, Ἱεραρχῶν τὸν ἔνδοξον, δῆμον γεραιόουσα, Ὁσίων τε Μαρτύρων χορείας, τύπων ἔργων θείων, δειχθέντων ἐν τῷ κόσμῳ.

Θεοτοκίον.

Ιασαι Ἀγνὴ τὰ τραύματά μου, ἀ ἔχει μοι ἐπιφέρει ἡ ἀμέλεια, καὶ πακῶν συνήθεια· διό σοι προσέρχομαι, καὶ ἐν θεομοῖς τοῖς δάκρυσιν, αἵτῳ μετάνοιαν, καὶ ἀφεσιν αἰσχρῶν μελημάτων, ἵνα ὡς αἴτιαν, ὑμνῷ σε σωτηρίας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ Θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Οτε κρυμὸς τῆς δουλείας, δεινῶς ἐν Κρήτῃ ἐκράτει, τότε ἔχθρων ἐπιδρομάς, ψυχικῇ ἐν ἀνδρείᾳ, πληθὺς δσίων Μοναστῶν, ὑπέμεινε καὶ χαίρουσα ἔπιε, μαρτυρίου τὸ πόμα, τῇ ἐλπίδι τῆς ἀμείνονος ζωῆς.

Τοὺς συναθλήσαντας πίστει, ἐν τῆς δουλείας τοῖς χρόνοις, τῷ Γερασίμῳ τῶν Κρητῶν, σεβασμίῳ προέδρῳ, καὶ Ἐπισκόπων τῷ χορῷ, προκρίτους Ἱερεῖς ἴδιώτας τε, μακαρίσωμεν πάντες, ὡς Μαρτύρων θεοσύλλεκτον χορόν.

Τοὺς ἐν τῇ Κρήτῃ Ἀγίους, τοὺς ἐν καιροῖς διαφόροις, ἀγιωσύνης τοὺς καρπούς, ἀρετῶν γεωργία, καρποφορήσαντας καλῶς, συμφώνως ἐν ὑμνοῖς εὐφημήσωμεν, ὡς ἀν πάσης ἀνάγκης, λυτρωθῶμεν παρακλήσειν αὐτῶν.

Σὺν Ἀποστόλοις ἀγίοις, σὺν τοῖς σοφοῖς Ἱεράρχαις, σὺν τῶν Μαρτύρων τῷ χορῷ, σὺν Ὅσιων τῷ δήμῳ, καὶ Νεοάθλων τῇ σειρᾷ, ἀρχίθρονε Τίτε καθικέτευε, τὸν Δεσπότην τοῦ κόσμου, ὑπὲρ ποιμνῆς τῆς ἀγίας σου ἀεί.

Επιδρομῆς ἀλλοφύλων, λιμοῦ σεισμοῦ καὶ λοιμοῦ τε, λύμης αἰρέσεων δεινῶν, ἀσεβείας τῆς πλάνης, καὶ ἀπάντων χαλεπῶν, κινδύνων ἀλώβητον τηρήσατε, θεοφόροι τὴν νῆσον, καυχωμένην ἐν Κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτος Μαρία, σὺν τῶν ἐν Κρήτῃ Ἀγίων, παρεμβολῇ τῇ θαυμαστῇ, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, πρόσθενε πάντοτε θεομῶς, πυρὸς τῆς γεέννης ἵνα ὁύσηται, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πόθῳ, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνήν.

Κανὼν δεύτερος. "Απας γηγενής.

Ωτῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῖς ἄνω στρατεύμασι, πῶς ἡριθμήθησαν, σκεύη φθαρτὰ πήλινα! ἄτινα ὄντως μετεμορφώθησαν, δι’ ἀρετῶν ἀσκήσεως, καὶ θείας νήψεως, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἐνδυσάμενα, χρυσωθέντα φωτί τε τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Νάματα ζωῆς, τῆς ἄνω δωρήσατε, Κρήτης οἱ Ἀγιοι, πᾶσι τοῖς προστρέχουσιν, ὑμῶν λειψάνοις, ψυχῆς ἐν δάκρυσι, δι’ ὃν καὶ μύρα χάριτος, τοῖς πᾶσι νέμετε, νοσημάτων χαλεπῶν λυτρούμενοι, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ἔξαιρούμενοι.

Ελαμψαν ἡμῖν, τὴν Κρήτην λαμπρύνοντες, πάντες οἱ Ἀγιοι, ἐν τῷ στερεώματι, τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐν φρονήματι, ἀπεριτρέπτῳ δόγμασι, σαφῶς στηρίζοντες, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν ἐν χάριτι, τῆς Τριάδος τῇ πίστει προσθεύοντες.

Θεοτοκίον.

Υπερθεν ἡμῶν, δεινῶν καὶ κακώσεων, σῇ κραταιᾷ χειρὶ, ἀρον τὰ βουλεύματα, τοῦ τυραννοῦντος γένος ἀνθρώπινον, καὶ μητρικῇ προσθεία σου, πάντας διάσωζε, ἵνα πόθῳ μέλπωμέν σοι "Ἄχραντε" χαῖρε κόσμου Σωτῆρα ἡ τέξασα.

Καταβασία. "Απας γηγενής.

Εἴτα τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ τῶν Ἀγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ωσπερ φωστήρες πάμφωτοι, τῇ τοῦ Τίτου καθέδρᾳ, σήμερον ἔξαντειλαν, τοῦ ἀδύτου Ἡλίου, τῇ νοητῇ δαδουχίᾳ, τοὺς πιστοὺς φρυκτωροῦντες, οἱ ἐν τῇ Κρήτῃ Ἀγιοι, οὓς αἰνέσωμεν πάντες, οἱ εὐσεβεῖς, τὸν Θεὸν δοξάζοντες ἐν αἰνέσει, τὸν θαυμαστὸν ὡς γέγραπται, ἐν χορῷ τῶν Ἀγίων.

Ἐτερον. "Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ Ἀγίων, τὴν εὐκλεᾶ παρεμβολήν, ὡς συνοδείαν Κυρίου, καὶ μεσιτείαν πρὸς

γενναῖαι, ἐν στάσει μαρτυρίου.

Αγάπη τῇ θείᾳ ἐκφλεχθέντα, Ἀγίων τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ τὰ συστήματα, στρατιαὶ αἰώνιοι, ὥφθησαν τῆς πίστεως, ὅτι ἴδιῳ ἔκαστος, τρόπῳ ἡγάπησε, Χριστὸν τὸν ἀγαπήσαντα πρῶτον, γένος τῶν ἀνθρώπων, δι’ ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Γέγηθεν ἡ Κρήτη καὶ χορεύει, Ἀγίων τὴν πολυσύνθετόν τε Σύναξιν, καὶ λαμπρὰν πανήγυριν, πόθῳ ἑορτάζουσα, Ἱεραρχῶν τὸν ἔνδοξον, δῆμον γεραιόουσα, Ὅσιων τε Μαρτύρων χορείας, τύπων ἔργων θείων, δειχθέντων ἐν τῷ κόσμῳ.

Θεοτοκίον.

Ιασαι Ἀγνὴ τὰ τραύματά μου, ἀ ἔχει μοι ἐπιφέρει ἡ ἀμέλεια, καὶ πακῶν συνήθεια· διό σοι προσέρχομαι, καὶ ἐν θεομοῖς τοῖς δάκρυσιν, αἵτῳ μετάνοιαν, καὶ ἀφεσιν αἰσχρῶν μελημάτων, ἵνα ὡς αἴτιαν, ὑμνῷ σε σωτηρίας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ Θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Οτε κρυμὸς τῆς δουλείας, δεινῶς ἐν Κρήτῃ ἐκράτει, τότε ἔχθρων ἐπιδρομάς, ψυχικῇ ἐν ἀνδρείᾳ, πληθὺς δσίων Μοναστῶν, ὑπέμεινε καὶ χαίρουσα ἔπιε, μαρτυρίου τὸ πόμα, τῇ ἐλπίδι τῆς ἀμείνονος ζωῆς.

Τοὺς συναθλήσαντας πίστει, ἐν τῆς δουλείας τοῖς χρόνοις, τῷ Γερασίμῳ τῶν Κρητῶν, σεβασμίῳ προέδρῳ, καὶ Ἐπισκόπων τῷ χορῷ, προκρίτους Ἱερεῖς ἴδιώτας τε, μακαρίσωμεν πάντες, ὡς Μαρτύρων θεοσύλλεκτον χορόν.

Τοὺς ἐν τῇ Κρήτῃ Ἀγίους, τοὺς ἐν καιροῖς διαφόροις, ἀγιωσύνης τοὺς καρπούς, ἀρετῶν γεωργία, καρποφορήσαντας καλῶς, συμφώνως ἐν ὑμνοῖς εὐφημήσωμεν, ὡς ἀν πάσης ἀνάγκης, λυτρωθῶμεν παρακλήσειν αὐτῶν.

Σὺν Ἀποστόλοις ἀγίοις, σὺν τοῖς σοφοῖς Ἱεράρχαις, σὺν τῶν Μαρτύρων τῷ χορῷ, σὺν Ὅσιων τῷ δήμῳ, καὶ Νεοάθλων τῇ σειρᾷ, ἀρχίθρονε Τίτε καθικέτευε, τὸν Δεσπότην τοῦ κόσμου, ὑπὲρ ποιμνῆς τῆς ἀγίας σου ἀεί.

Επιδρομῆς ἀλλοφύλων, λιμοῦ σεισμοῦ καὶ λοιμοῦ τε, λύμης αἰρέσεων δεινῶν, ἀσεβείας τῆς πλάνης, καὶ ἀπάντων χαλεπῶν, κινδύνων ἀλώβητον τηρήσατε, θεοφόροι τὴν νῆσον, καυχωμένην ἐν Κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτος Μαρία, σὺν τῶν ἐν Κρήτῃ Ἀγίων, παρεμβολῇ τῇ θαυμαστῇ, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, πρόσθενε πάντοτε θεομῶς, πυρὸς τῆς γεέννης ἵνα ὁύσηται, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πόθῳ, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνήν.

Κανὼν δεύτερος. "Απας γηγενής.

Ωτῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῖς ἄνω στρατεύμασι, πῶς ἡριθμήθησαν, σκεύη φθαρτὰ πήλινα! ἄτινα ὄντως μετεμορφώθησαν, δι’ ἀρετῶν ἀσκήσεως, καὶ θείας νήψεως, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἐνδυσάμενα, χρυσωθέντα φωτί τε τοῦ Πνεύματος.

Νάματα ζωῆς, τῆς ἄνω δωρήσατε, Κρήτης οἱ Ἀγιοι, πᾶσι τοῖς προστρέχουσιν, ὑμῶν λειψάνοις, ψυχῆς ἐν δάκρυσι, δι’ ὃν καὶ μύρα χάριτος, τοῖς πᾶσι νέμετε, νοσημάτων χαλεπῶν λυτρούμενοι, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ἔξαιρούμενοι.

Ελαμψαν ἡμῖν, τὴν Κρήτην λαμπρύνοντες, πάντες οἱ Ἀγιοι, ἐν τῷ στερεώματι, τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐν φρονήματι, ἀπεριτρέπτῳ δόγμασι, σαφῶς στηρίζοντες, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν ἐν χάριτι, τῆς Τριάδος τῇ πίστει προσθεύοντες.

Θεοτοκίον.

Υπερθεν ἡμῶν, δεινῶν καὶ κακώσεων, σῇ κραταιᾳ χειρὶ, ἀρον τὰ βουλεύματα, τοῦ τυραννοῦντος γένος ἀνθρώπινον, καὶ μητρικῇ προσθεία σου, πάντας διάσωζε, ἵνα πόθῳ μέλπωμέν σοι "Ἄχραντε" χαῖρε κόσμου Σωτῆρα ἡ τέξασα.

Καταβασία. "Απας γηγενής.

Εἴτα τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ τῶν Ἀγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ωσπερ φωστήρες πάμφωτοι, τῇ τοῦ Τίτου καθέδρᾳ, σήμερον ἔξαντειλαν, τοῦ ἀδύτου Ἡλίου, τῇ νοητῇ δαδουχίᾳ, τοὺς πιστοὺς φρυκτωροῦντες, οἱ ἐν τῇ Κρήτῃ Ἀγιοι, οὓς αἰνέσωμεν πάντες, οἱ εὐσεβεῖς, τὸν Θεὸν δοξάζοντες ἐν αἰνέσει, τὸν θαυμαστὸν ὡς γέγραπται, ἐν χορῷ τῶν Ἀγίων.

Ἐτερον. "Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ Ἀγίων, τὴν εὐκλεᾶ παρεμβολήν, ὡς συνοδείαν Κυρίου, καὶ μεσιτείαν πρὸς

</

αὐτόν, δεῦτε τιμήσωμεν πάντες, ἐν συμφωνίᾳ ἀσμάτων.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτος Μαρία, ἀεὶ δυσώπει ἐκτενῶς, τὸν ἐξ ἄγνων σου αἵματων, ἐνανθρωπίσαντα Θεόν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν κυρίως, ὑμνούντων σε Θεοτόκον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ίστῳμεν στίχ. η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα
Στιχηρά τοῦ τυχόντος ἥχου δ' καὶ τῶν Ἀγίων τὰ
κάτωθι δ'.

***Ηχος α'**. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

A'γίων τῆς Κρήτης τὴν λαμπράν, σήμερον ὅμηροιν, ἐν ἐγκωμίοις τιμήσωμεν, διτι διώσαντες, ἐν Θεοῦ τῷ νόμῳ, θαυμαστοὶ γεγόνασιν, ἀκτίστῳ χορηγίᾳ τοῦ Πνεύματος, καὶ πολιτεύματος, οὐρανίου ἡξιώθησαν, σὺν Ἀγγέλοις, ἀεὶ εὐφραινόμενοι.

Xριστῷ στρατευθέντες ἐπὶ γῆς, ἐν φωτός ὡς γέγραπται, τῇ πανοπλίᾳ ἡσχύνατε, σκότους τὸν ἄρχοντα, καὶ ὡς νικηφόροι, οἱ ἐν Κρήτῃ Ἀγιοι, στεφάνοις βασιλείας τῆς ἄνωθεν, κατεκοσμήθητε, ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν αἰτούμενοι, τῶν πταισμάτων, ἡμῖν τὴν συγχώρησιν.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Θεοῦ τῷ θελήματι καλῶς, ὡς διακονήσαντες, μεθόδοις τρόπων τῆς πίστεως, ἐγεωργήσατε, καρποὺς ἀθανάτους, εὐσεβείας Ἀγιοι, τῆς νήσου τῶν Κρητῶν τῷ πληρώματι, διασφύζετε, δραστικαῖς ὑμῶν ἐντεύξεσι, ἀπιστίας, τῆς λύμης ἀμόλυντον.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Pρεσβεύετε πάντοτε ὑμεῖς, οἱ ἐν Κρήτῃ Ἀγιοι, οἱ θεοφόροι αὐτόχθονες, καὶ οἱ ἐπήλυδες, οἱ ἐν διαφόροις, ἔτεσιν δοξάσαντες, Χριστὸν ὁμοφοσύνῃ τῆς πίστεως, ἵνα δωρήσηται, τῷ λαῷ αὐτοῦ ὡς εὔσπλαγχνος, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ. ***Ηχος πλ. δ'**.
Εὐαγγέλου Ιερέως.

Tῶν τῆς Κρήτης Ἀγίων ὁ χορός, ἐπὶ ἐνιαυσίω
Συνάξει συνδραμών, πιστῶν εὐλαβῶν τὰ πλή-

θη συνελθόντα, ἐν Ἐκκλησίᾳ γηθοσύνως καταγάζει, ταῖς ἀστραπαῖς αὐτῶν τῆς θεογνωσίας, τρανῶς ὡς εῦραντο ἐν τοῖς Πατράσιν. Ὡν τὰ συστήματα πάντα, μακαρίσωμεν λέγοντες· ὡς θεία παρεμβολή, σὺν σοφοῖς Ἀποστόλοις, θεοφόροι Ιεράρχαι· Μαρτύρων οἱ σύλλογοι, Νεομαρτύρων ἀθροίσματα, τῶν Ἀσκητῶν πληθύς, παρθενευόντων χορεῖαι, εὐσεβείας τὰ ἄνθη τὰ πανευώδη, πιστότατοι δοῦλοι τοῦ Κυρίου· Ἐκκλησίας τὸ καύχημα, οἰκουμένης τὸ ἥδυσμα, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Yπερευλογημένη ὑπάρχεις...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυτις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, ἐν οἷς ψάλλομεν δ' ἀναστάσιμα Τροπάρια καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων τὴν στ' ὁδήν. Ἀπόστολον, ζήτει τῇ κε τοῦ Αὐγούστου μηνός. Εὐαγγέλιον, τὸ τῆς Κυριακῆς.

Κοινωνικόν, πρῶτον τὸ τῆς Κυριακῆς.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν Ἀλληλούϊα.

Εἴτα δὲ τὸ τῶν Ἀγίων.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάρια. Κυρίλλου Ιερομονάχου.

Xαίροις συστοιχία πανευκλεής, σύναψις ὀλβία, θεηγόρος παρεμβολή, ἔνωσις ἀγία, λαμπρᾶ ἐν ἀρμονίᾳ, Ἀγίων οὓς ἡ νῆσος, Κρητῶν ἐξέθρεψε.

Tοὺς ἐν Κρήτῃ πάντας ὑπὲρ Χριστοῦ, πολιτευταῖς, πολυτρόπως δι' ἀρετῆς, εἰς μίαν χορείαν, συνάψαντες συμφώνως, δεῦτε πιστοὶ ἐν ὑμνοῖς, πόθῳ τιμήσωμεν.

Ἐτερα. Εὐαγγέλου Ιερέως.

Xαίροις τῶν Ἀγίων Κρήτης χορός, θείων Ἀποστόλων, Ιερέων Ιεραρχῶν, Μαρτύρων Οσιῶν, γνωστῶν τε καὶ ἀγνωστων· μὴ παύσησθε Κυρίῳ, ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Hνῆσος σεμνύνεται τῶν Κρητῶν, ἐπὶ τῇ Συνάξει, τῶν Ἀγίων τῶν εὐκλεῶς, ἐν αὐτῇ ἀγῶσι, ποικίλοις δοξασθέντων, καὶ δόξης μετεχόντων, Κυρίου πάντοτε.

Xαίροις σμῆνος ἐνθεον τῶν Κρητῶν, Ἀγίων Μαρτύρων, Ιερέων Ιεραρχῶν, Οσιῶν Παρθένων, οἰκειῶν Νεομαρτύρων, ὃν τὰς λιτὰς ἀπαυστως, ἐπικαλούμεθα.

Διοτίχον.

Κύριλλος ἀνύμνησε σὺν Εὐαγγέλῳ
Δῆμον θεοσύλλεκτον Κρητῶν Ἀγίων.

